

Speranțe

Nicolae Nistor

Eu sunt o clipă în viața ta,o adiere care pleacă,
tu mă aștepti, golind copacii,de lacrimi care colorează,
și viața asta colb de triste rătăcirii, în urbea asta părăsită.
Îți amintești de mine,în ceștile sparte, necitite niciodată,
pe mine alergând aiurea după timp,și rătăcind aiurea.
Iar plouă ,văd ,cotoceii speriați, plini de sperante in ghemuri,
singuratăți ascunse în cimitire,uitate vremi în lămpile de noapte.
Eu mă ascund de vreme și de noi, triste arcuiri de circ abstracte.
Eu sunt o clipă care cade din pahar,culori care au sânge,
tu ești departe de mine și de noi, nu pot a te atinge.
Speranțe care trec ,tăcute amăgiri,eu stau aici, și tu nu ști.
iubirile au clipe care cad în van,speranțe răsturnate in ocean!